

DE STER VAN NEDERLAND

15 JULI 1935

No. 14

40e JAARGANG

»Wij zullen het geluk en de geestelijke sfeer in ons tehuis bevorderen.«
Leuze 1935-1936.

LAATSTE REDEVOERING VAN PRESIDENT WOODRUFF

(De hier volgende redevoering van President Wilford Woodruff werd door hem gehouden in den Tabernakel in Salt Lake City, Utah, op de algemeene conferentie van 10 April 1898. Spoedig daarna ging hij naar Californië voor rust en herstel van gezondheid, waar hij in Augustus d.a.v. overleed. Toentertijd werd de redevoering gepubliceerd in de »Deseret News« en wordt hier weergegeven, eensdeels vanwege haar innerlijke waarde en ten tweede om hare historische beteekenis.)

Voor het eindigen van deze conferentie wensch ik aan mijn verlangen te voldoen om mijn getuigenis te geven omtrent zekere beginselen. Ik heb mij ten zeerste verheugd in de getuigenissen van de Apostelen en de Ouderlingen, die gesproken hebben. Zij hebben mij herinnerd aan sommige ondervindingen, welke ik vele jaren geleden gehad heb.

In April 1838, toen ik op zekeren dag door de straten van Kirtland liep, ontmoette ik twee mannen, die het apostelschap droegen. Zij zeiden tot mij: „Broeder Woodruff, wij hebben een plan beraamd, waarin we gaarne uwe medewerking zouden hebben.” „Wat is 't dan?” vroeg ik. „We willen een anderen profeet hebben, om ons te leiden.” „Wien wenscht ge dan?” „Oliver Cowdery, want Joseph is afvallig geworden.” Nadat ik eenigen tijd naar hen geluisterd had, antwoordde ik: „Indien gij u niet van uwe zonden bekeerd, zult gij verworpen worden, ter helle nederdalen en de eeuwige verdoemenis deelachtig worden, en al uw hoop in dit leven zal verdwijnen als sneeuw voor de zon. Ge zijt verkeerd. Joseph Smith heeft de sleutelen van het koninkrijk van God op aarde en hij zal deze behouden, totdat de Zoon des

menschen komen zal, zoowel in dit als in het toekomstige leven." Ik gevoel mij gelukkig te kunnen zeggen, dat deze mannen zich spoedig bekeerd hebben, tot de kerk terugkeerden en tot hun dood getrouw bleven.

Ik ben dankbaar dat Joseph F. Smith vandaag bij ons is, de zoon van Hyrum Smith. Hij bezit een ware en getrouwe getuigenis omtrent zijn vader. Ik wenschte, zoo waar als God leeft, dat Joseph Smith een zoon hier op aarde had, die hetzelfde wilde doen als Joseph F. Smith: getuigenis geven aangaande het geloof van zijn vader. Hij had nimmer zulk een zoon en zal er misschien nimmer een hebben.

De laatste toespraak, door Joseph Smith voor den Raad der Twaalven gehouden, had plaats in een zeker gebouw in Nauvoo, en het was een rede, zooals ik nog nimmer van eenig sterfelijk mensch gehoord had of sinds dien tijd gehoord heb. De geest en de macht van God rustten op hem. Zijn gelaat was gelijk amber. De zaal was als gevuld met verterend vuur. Hij sprak drie uren achtereen en zeide o.a.: „Gij apostelen van het Lam Gods zijt gekozen om de doeleinden des Heeren op aarde te volbrengen. Als de Profet, Ziener en Openbaarder, staande aan het hoofd van deze bedeeling des tijds, heb ik ontvangen iedere sleutel, verordening, ieder beginsel en elk priesterschap, welke tot deze bedeeling van de volheid der tijden behooren. En ik heb al deze dingen op uwe hoofden verzegeld. Nu, gij apostelen, indien gij uw roeping niet getrouw zijt en dit koninkrijk niet predikt, zooals gij het ontvangen hebt, dan zult ge verdoemd worden.”

Ik ben de eenige overgeblevene getuige op aarde, die van deze dingen spreken kan en ik ben dankbaar dat ik tot dezen dag heb mogen leven. (President Woodruff was toen 91 jaar oud, Vert.) Ik ben dankbaar, de zonen van deze profeten en apostelen te zien, bekleed met het heilig priesterschap. Ik geloof niet, dat er ooit meer een dag zal komen — het is volgens mijn opinie te laat in den tijd — dat een ouderling van deze kerk geroepen zal zijn, om voor twee apostelen te staan en hen op dezelfde wijze toe te spreken als ik tot de twee gemelde apostelen deed. Ik denk niet, dat een van de apostelen zichzelf ooit zoo ver zal vergeten. Ik heb genoeg vertrouwen om te gelooven, dat deze mannen, die het apostelschap dragen, het zullen behouden en hun godsdienst in praktijk zullen brengen. Zij zijn tot dit doeleinde door God geroepen en verordineerd en zij zullen niet afvallig worden. Ik geloof dat zij tot aan het einde van hun leven, bij u en bij deze kerk zullen behooren, standvastig en getrouw aan God.

Broeder Cannon heeft u iets ter overdenking gegeven aangaande het land waarin we wonen, en wat daaromtrent gezegd wordt. Ik zal mijn getuigenis geven — misschien voor de laatste maal in dit leven — dat de mannen, die den grondslag voor dit Amerikaansche gouvernement hebben gelegd en die de onafhankelijkheidsverklaring geteekend hebben, de beste geesten waren, die de God

des Hemels op deze aarde vinden kon. Zij waren verheven geesten en geen slechte menschen. Generaal Washington en al die andere mannen waren in den dienst des Heeren. Ik wil nog iets anders tot u getuigen, omdat ik gevoel daartoe het recht te hebben. Al deze mannen, welke te zamen met generaal Washington de onafhankelijkheids-verklaring teekenden, hebben mij, een apostel van den Heere Jezus Christus, gedurende twee achtereenvolgende nachten in den tempel in St. George bezocht en mij gevraagd voor hen in de verordeningen van het Huis des Heeren als plaatsvervanger op te treden. Er zijn mannen in deze vergadering, die met deze dingen bekend zijn en wel broeders J. D. T. Mc Allister, David H. Cannon en James G. Bleak. Broeder Mc Allister heeft mij voor al deze mannen gedoopt en daarna zeide ik hun, dat het hun plicht was om naar het Huis des Heeren te gaan en het verdere werk voor deze mannen te doen. En dat hebben zij gedaan. Zouden deze geesten mij, als een ouderling in Israël, hebben bezocht en opgedragen dit werk voor hen te volbrengen, indien zij in de oogen van God geen waardige geesten geweest zouden zijn? Zekerlijk niet. Ik geef deze getuigenis, omdat zij waarachtig is. De geest van God getuigde het tot onze zielen, terwijl wij dit werk volbrachten.

Wat aangaande deze natie en onze plaats daarbij voorspeld is, zal vervuld worden. Al de machten van aarde en hel zullen de hand van een almachtig God niet kunnen weerhouden om de groote profetieën, welke vroeger gegeven zijn, te verwezenlijken, en den weg voor de komst van den Zoon des menschen te bereiden. Gij allen, hier vergaderd, zijt getuige van wat ik zeg. Ik gevoel, dat de dag gekomen is, dat iedere ouderling en iedere Heilige der Laatste Dagen de positie waarin hij zich bevindt, dient te overdenken en eveneens de verbonden welke hij heeft aangegaan. Is er in de gansche wereld iets te vinden, dat u het werpen van de dingen Gods, de beginselen der zaligheid en het Evangelie van Christus zou kunnen vergoeden? Immers neen. Ik heb dikwijls medelijden met mannen, die het priesterschap dragen en dan bijna geheel vergeten, dat zij belang hebben bij het werk des Heeren.

Ik ben God dankbaar dat ik zoolang heb mogen leven en dat ik zoovele woorden van den profeet Gods in vervulling heb mogen zien komen. Zijne dagen waren niet vele. Het leven van groote mannen was altijd wonderlijk. Bedenk dat Jezus Christus, de Zoon des levenden Gods, slechts drie en een half jaar in de bediening optrad en dan ter dood werd gebracht. Zijn apostelen werden eveneens omgebracht, uitgezonderd Johannes de Openbaarder en ook hij zou gedood zijn, indien de macht daartoe niet had ontbroken. Hij leefde, omdat God het wilde. Wij leven in de laatste bedeeing des tijds en te midden van de groote werken, waarvan al de patriarchen en profeten sinds de wereld was geschapen, gesproken hebben. Plagen en moeilijkheden staan de

wereld te wachten. De engelen der verwoesting hebben hunne zwaarden gereed en zullen spoedig de aarde tuchtigen. Elk woord, dat door de profeten onder de inspiratie van den Heiligen Geest is gesproken, zal in dit geslacht vervuld worden. Vergeet dat vooral niet. Ik dank God voor den toestand, waarin we ons bevinden; dat we er zoovelen hebben, die vereenigd zijn in het priesterschap.

Laat ons trachten getrouw te blijven, onze plichten te vervullen en aan onze roeping te beantwoorden, terwijl we hier op aarde zijn. De oogen des hemels zijn op ons gevestigd en engelen slaan ons gade. De Heere beschouwt ons en het Huis van Israëls als de Zaligmakers der natiën. Wij zijn hier om deze beginselen in praktijk te brengen.

Ik bid God, mijn hemelschen Vader, dat wij als Ouderlingen Israëls en als Heiligen der Laatste Dagen, deze beginselen naar waarde zullen schatten en dat we tot aan het einde van ons leven onze plichten zullen vervullen. Deze apostelen en al de quorums van het priesterschap hebben een groot werk te doen. Iedere vader en moeder heeft een groote verantwoordelijkheid, welke bestaat in het verlossen hunner dooden. Veronachtzaamt dit niet, want groot zal uw verdriet zijn. Elk mensch, die de verlossing zijner overleden bloedverwanten als van minder belang acht, zal bitter teleurgesteld worden. Wanneer ge aan de andere zijde van het graf gekomen zult zijn, na hier in de tempels door de verordeningen van het Huis des Heeren uw voorgeslacht verlost te hebben, dan zult ge van eeuwigheid tot eeuwigheid de sleutelen van hun verlossing bezitten. Veronachtzaamt dit niet. God zegene u. Amen.

(Vertaald door J. J. van L.)

VERSLAG DER O.O.V.-CONFERENTIE, gehouden 6, 7, 8, 9 en 10 Juni 1935 te Rotterdam

(Vervolg)

Zondagmorgen 10 uur. Door alle aanwezigen werd als openingslied gezongen „Ter conferentie”, waarna Br. Jac. Schipaanboord Sr., gem.-president van Leiden, voorging in gebed. Na een welkomstwoord door Ouderling K. E. Knapp werd door de vereenigde koren van Amsterdam, Utrecht, Den Haag en Rotterdam „Trouw aan 't geloof” gezongen, onder leiding van Br. M. v. Gelderen.

Als eerste spreker hoorde men van Br. Jac. Schipaanboord Jr., M.-Man te Leiden. Wanneer mannen als een Abraham, Stephanus en anderen getrouw waren aan hun beginselen, dan ook dienen wij onze verknochtheid te toonen aan onze Kerk en de geboden. Zr. Ali Emo, B.K.-meisje van Utrecht, vertelde daarna de geschiedenis „Op weg”, waarna een dubbel gemengd kwartet, bestaande uit O.O.V.-leden van Den Haag en Rotterdam „Het nu, wijl de zon schijnt” zong. Br. Hans Ylst, M.-Man van Amsterdam,

besprak „Levend O.O.V.-werk” en toonde aan, dat wij voor een heerlijk doel werken, doch tevens werken wij voor het werk zelf. Men moet echter steeds arbeiden voor anderen. Voorbeelden hiervoor behoeven niet te worden genoemd. Christus, ons groote voorbeeld, heeft ons gezegd, hoe. Zr. J. Keijzer, Bijhoudster te Den Haag, besprak „Gebet”. Hoe ons gebed moet zijn, toont ons de gelijkenis van den Farizeeër en tollenaar duidelijk aan. Wij vinden het logisch, dat God ons gebed zal verhooren, doch dit is niet juist. Altijd dienen we te bedenken, dat wat God doet, welgedaan is en dat „eenmaal het hart zal verstaan”. Zr. K. Claus-Schoenmaker en Br. M. van Gelderen zongen een duet. „Des Heeren deel” werd daarna door Br. Jac. Greeff, raadge. in het J.M.O.O.V.-Hoofdbestuur, besproken. Wanneer wij veel dingen op aarde ontvangen, hetzij vreugde, blijdschap, tegenspoed of voorspoed en wij zien ze als het middel tot onzen vooruitgang, dan kunnen wij zeggen, dat dit des Heeren is. Abraham is in het betalen van des Heeren deel voor allen een groot voorbeeld geweest en ook anderen, die na hem zijn gekomen. Zr. Hermana F. Lyon, cons. raadvrouw der Vrouwen- en Meisjesorganisaties der Zending, liet allen „Een blik in de toekomst” werpen. De M.-Mannen en Arenleessters krijgen het a.s. O.O.V.-seizoen lessen over den profet Joseph Smith. Wij denken, hem te kennen, doch wanneer we de lessen hebben bestudeerd, zullen wij zien, dat hij anders is, dan wij ons hadden voorgesteld. De B.K.-meisjes hebben reeds lessen, doch toch zullen de Bijhoudsters die lessen meer interessant kunnen maken, waardoor de meisjes harder zullen werken. Dit jaar hopen wij een trainingsschool voor die leidsters te hebben. Wij zullen weer wedstrijdwerk hebben, en wel wedstrijdwerk met onszelf. Graag zouden wij zien, dat u een wedstrijd met uzelf hield, om na te gaan, of u niet beter kunt werken, spreken, zingen, tooneelspelen dan ooit te voren. Er zullen voor het activiteitsprogramma slechts twee lessen worden uitgegeven, n.l. in muziek en openbaar spreken. Wij willen nu intensiever werken dan het afgelopen jaar en trachten, dit door bovenstaand activiteitsplan te bereiken. Laat een ieder, die b.v. meedoet in openbaar spreken toonen, dat hij geheel en al voorbereid en klaar was voor die toespraak.

Als volgende spreeksters hoorde men van Zr. Laura W. Salzner, Helen Salzner en Frances Salzner, echtgenooten en dochters van President Francis Salzner, welke als zendingspresident der Zwitsersche-Duitsche Zending was ontslagen en met zijn familie op reis naar hun tehuis in Utah was. De vereenigde koren zongen daarna onder leiding van Br. M. v. Gelderen „Ontwaakt en staat op”, waarna Br. J. Roozmond, M.-Man van Amsterdam, dankzegging uitsprak.

Zondagmiddag 3 uur. „Heil, heil, de gaderplaats der jeugd” werd door alle aanwezigen gezongen; Br. A. van Dijk, gem.

president van Utrecht bad, waarna de vereenigde koren onder leiding van Br. J. J. van Hattum van Utrecht „Houw en Trouw” zongen.

Zr. Jansje Copier, Bijhoudster van Utrecht, besprak „De weg naar mijn levensdoel” en verklaarde, waarom de mensch hier op aarde is. Ieder redelijk denkend mensch heeft iets, waarnaar hij streeft. Wij leden der Kerk van Christus zullen hooge idealen willen bereiken en daarvoor moeten werken.

Br. W. v. Gelderen, M.-Man van Rotterdam, sprak over „De moreele wet van het Evangelie”. Afd. 42 van *Leer en Verbonden* leert ons, dat de moreele wet niet alleen voor ons, doch voor alle personen hier op aarde is. Om grootere wetten te kunnen gehoorzamen, moeten wij beginnen met kleinere. De moreele wet leert ons, onze medemenschen lief te hebben en hoe met hen om te gaan. Door Br. W. Overduyn, M.-Man van Leiden, werd de geschiedenis „Het Heerenhuis” verteld. Zr. L. v. Gelderen-de Gast van Rotterdam verklaarde „Het tweede gebod”. Wij zijn geneigd, medelijdend neer te zien op volkeren, welke andere goden aanbidden en hen te veroordeelen. Doch ook wij hebben andere goden, die wij aanbidden: den god van heerschzucht, eerzucht, leergierigheid, plezier en nog vele anderen. „Gij zult u voor die niet buigen noch hen aanbidden.” Door ons geheele leven heen dient een gouden draad van geduld en volharding te loopen. Ouderling Jules Dieu Jr., werkzaam te Groningen, zong een solo, waarna Br. Wicher Panman, M.-Man van Rotterdam, besprak „Heel de wereld ligt in 't donker” en in welk opzicht de boodschap van het Mormonisme hetzelfde doet als Paulus in zijn dagen, toen hij het volk aldaar den onbekenden God predikte. Een zeker schilder heeft eens uit een ouden muur een beeld van Danthe te voorschijn gehaald, door de oude brokstukken, welke er over heen zaten, weg te hakken. Ditzelfde heeft de Kerk van Christus met het Evangelie gedaan en zegt thans, gelijk Paulus: „Dezen God dan, dien gij niet kent, verkondig ik ulieden”. Br. J. J. Claus, M.-Man van den Haag, zeide in zijn toespraak „De morgen daagt, de nacht vliedt heen”, dat wij Laterdaagsche Heiligen niet gelooven, dat de hemel van koper is, doch dat de gemeenschap tusschen God en den mensch ons het groote geluk schenkt, en dat dit ons te zamen brengt. De wetten van het Evangelie zijn moeilijk, wanneer wij trachten af te dwalen en fouten te zoeken, doch anders zijn ze gemakkelijk te volgen en zullen ze ons de vreugde geven, welke nergens anders te vinden is. De vereenigde koren onder leiding van Br. Jac. Greeff zongen tot slot „Zendingslied”, waarna Ouderling L. E. Whetman, laatstelijk districts-president te Amsterdam, doch van zijn zending ontslagen, dankzegging uitsprak.

Zondagmiddag 5.15 uur. Deze vergadering welke was bedoeld voor alle gemeentebesturen en O.O.V.-ambtenaren(essen) werd aangevangen met het zingen van het lied „Steekt de handen uit

de mouw", waarna Zr. J. Keijzer van den Haag gebed opzond. In een inleiding door Pres. Lyon werd medegedeeld, dat men dankbaar is voor het tot nu toe tot stand gebrachte werk, doch nog niet in alle opzichten tevreden kan zijn. Er dient meer samenwerking te komen tusschen O.O.V.- en gemeentepresidentschappen, zoodat deze samenwerking het belang der O.O.V. zeker ten goede zal komen. Ouderling K. E Knapp dringt er op aan, dat de ambtenaren(essen) toch werkelijk alle brieven, welke van het Hoofdbestuur uitgaan en waarin instructies zijn vervat, goed zullen lezen en dienovereenkomstig zullen handelen. Toont eveneens aan de noodzakelijkheid van het bijwonen der leidersvergaderingen. Men dient toch niet van de veronderstelling uit te gaan, dat zijn tegenwoordigheid daar niet noodzakelijk is, doch juist het belang er van moet worden ingezien. In die vergaderingen kunnen de belangen der O.O.V. worden besproken en moeilijkheden worden opgelost. Ze maken *het* contact, dat tusschen Hoofdbestuur en ambtenaren(essen) zoo noodig is, mogelijk. Dankt tevens voor de hem verleende ondersteuning en neemt van alle aanwezigen afscheid. Zr. T. C. Hartman deelde mede, dat het zomerwerk zoo veel mogelijk zal bestaan uit naar buiten gaan. Waar noodig zullen de nog afgehandelde lescursussen verder kunnen worden afgewerkt. Dringt aan op tijdig toezenden van de rapporten en eveneens op navolgen van de gegeven instructies. Evenmin als het Hoofdbestuur kan werken zonder inspiratie van hoogerhand, kan een plaatselijke O.O.V. op eigen initiatief te werk gaan en toch succes bereiken. Een ieder ambtenaar dient ook in te zien, dat het wel eens noodig is, eigen belangen ter zijde te stellen in het belang van het werk.

Tot slot werd het laatste vers van „Steekt de handen uit de mouw" gezongen, waarna Br. M. v. Gelderen dankte.

Zondagavond 7 uur. Als openingslied werd gezongen lied no. 48: „Gods Geest", waarna Oud. H. R. Stephenson, laatstelijk reizend zedingssecretaris, doch eveneens van zijn zending ontslagen, gebed opzond. De vereenigde koren zongen onder leiding van Zr. K. Claus-Schoenmaker „Dream of Paradise", waarna de Kerkelijke en O.O.V.-autoriteiten werden voorgesteld en eenparig ondersteund.

Nadat op indrukwekkende wijze de leuze voor 1935-1936 „*Wij zullen het geluk en de geestelijke sfeer in ons tehuis bevorderen*" voor een ieder duidelijk zichtbaar in de zaal was aangebracht, besprak Zr. T. C. Hartman deze leuze en verklaarde, dat drie voornaamste factoren kunnen bijdragen voor een goed geordende maatschappij en wel ondergeschiktheid, kameraadschap en voorzorg. Een ieder kind, dat een goed tehuis heeft, zal later vanzelfsprekend ook een gelukkig tehuis willen stichten. De grondslag daartoe dient reeds bij een kind te worden gelegd. Velen zeggen, dat de maatschappij er anders uit zou zien, wanneer zij iets te

zeggen hadden, doch men dient er aan te denken, dat onze tehuizen onze wereld zijn en wij daarin de noodige verandering dienen aan te brengen, om een algemeen idealen toestand te scheppen.

Br. M. v. Gelderen van Rotterdam besprak daarna „Het O.O.V.-Ideaal” en zeide, dat eenvoudigheid een kenmerk is van ware grootheid en machthebbend gezag. Er is maar een toetssteen in het Mormonisme. Zij, die den wil des Vaders doen, die zullen getuigen dat het van God afkomstig is. Dit is de ware uitleving van het Evangelie.

Wij kunnen het Evangelie bestudeeren; wij kunnen het laten uitleggen, maar om een getuigenis te ontvangen, moeten wij het uitleven. Wie zal kunnen zeggen, of de O.O.V. nut heeft? Zij, die kritiek uitoefenen, of zij, die voor zichzelf werken. Die er in arbeiden, kunnen getuigen, of het O.O.V.-werk werkelijk uit God is. — Zr. W. Verstrate, A.L. uit Amsterdam, gaf een pianosolo ten gehoor, waarna Oud. K. E. Knapp het woord voerde en aantoonde, wat samenwerking en eenheid tot stand kunnen brengen. Wanneer we allen willen samenwerken, dan zijn wij gevrijwaard voor alle euvels en in staat, de wereld te overtuigen, dat God van den Hemel spreekt. Oud. R. J. Willey van den Helder gaf daarna een zangsolo. President Fr. Salzner, van de Zwitsersch-Duitsche zending, sprak de aanwezigen toe over de vier beginselen van het Evangelie en het grootste gebod, waaraan de gansche wet en de profeten hangt, het gebod van liefde, hetwelk ieder Laterdaagsche Heilige tegenover zijn naaste dient na te komen. De Heere vraagt niet naar wonderen, doch naar liefde jegens elkander. Geloof en vertrouwen in den Heere hebben wij noodig en liefde tegenover onze naasten. Pres. T. E. Lyon dankte allen, die hebben medegewerkt om deze conferentie te doen slagen. Ook bracht hij namens Zr. H. F. Lyon dank aan alle Bijenkorfmeisjes, die zoo hun best hebben gedaan. Dankte de Hoofdbesturen in de zending, voor al hetgeen zij in het afgelopen seizoen hebben gedaan, en sprak eveneens een woord van waardeering tot de vertrekkende zendelingen. Spr. zeide dankbaar te zijn voor ouders, die hebben getoond, hoe kinderen een ideaal tehuis te kunnen bieden en wat liefde van ouders jegens kinderen kan beteekenen.

De vereenigde koren zongen onder leiding van Br. M. van Gelderen „Redt mij, o Heer”, waarna Oud. C. de Jong, werkzaam te Arnhem, dankzegging uitsprak. Ter eere van Oud. K. E. Knapp, werd als afscheidslied gezongen „Ontwaakt en staat op.”

Maandag 10—16 uur. Die tijd werd op het sportterrein „Schiedam” doorgebracht, waar veel O.O.V.-leden konden genieten van spelen, wedstrijden en verder gezellig samenzijn.

Maandagavond 7.30 uur. Als openingslied voor dien avond werd gezongen 1e vers van lied 110 „Feestlied”, waarna Ouderling J. J. v. Langeveld bad. Daarna werden 2e en 3e vers van hetzelfde lied gezongen, waarna het A'damsche B.K. dubbel trio een lied zong.

De O.O.V.-leden van Leiden voerden een tooneelstuk „Zielsverwanten” op, waarna vier M.-Mannen van Den Haag een lied zongen. Aan alle winnaars(essen) van de wedstrijden op het sportterrein werd nu een verfrisschende prijs uitgereikt. Hierna volgde een gemengd allerlei, waaraan O.O.V.-leden van verschillende gemeenten alsmede zendelingen deelnamen, terwijl onder leiding van Br. M. v. Gelderen ook heel gezellig gemeenschappelijk werd gezongen. Dat dit in den smaak viel, werd wel bewezen, doordat het daverde in de zaal. Amsterdamsche O.O.V.-leden voerden daarna „Leetje” op, waarna aan de daarvoor in aanmerking komende B.K.-meisjes haar belooningen werden uitgereikt. Na een slotwoord van Pres. Lyon werd tot slot gezongen lied no. 166, waarna Ouderling N. W. Kooyman, werkzaam te Apeldoorn, dankzegging opzond.

En met dezen heelgezelligen en zeer goed geslaagden avond werd de O.O.V.-conferentie besloten, een conferentie, die allen nog lang in geheugen zal blijven. Een woord van waardeering aan de leden der Hoofdbesturen, die zich geen moeite en tijd hebben gespaard, om plannen voor deze zoo schitterend geslaagde conferentie te maken, en aan alle deelnemers(sters) die hebben getoond, ook hun beste beentje te kunnen voorzetten.

De totale opkomst tot en met de Zondagavondvergadering bedroeg 1720 personen, het hoogste aantal, dat ooit in een O.O.V.-conferentie werd bereikt.

PRIESTERSCHAPSLESSEN

Gedurende de maanden Augustus en September zullen de priesterschapsvergaderingen slechts tweemaal per maand worden gehouden, inplaats van de gebruikelijke vier maal. Dit is, om de leden van de Priesterschap in de gelegenheid te stellen, meer tijd te besteden aan het bezoeken der Heiligen thuis.

In bijna iedere gemeente zijn leden, die om de een of andere reden zelden bezoek der huisbezoekers ontvangen.

Er wordt verwacht, dat op de geregelde priesterschapsavonden ieder lid van de Priesterschap, onder leiding en aanstelling van het gemeentepresidentschap, de leden der Kerk gaat bezoeken. Onderwijst hun de beginselen van het Evangelie thuis. Onderwijst geloof en gebed en moedigt hen aan, de vergaderingen te bezoeken. Tracht de doovende vonken van de Evangeliewaarheden, welke eertijds in hun boezem zijn ontvlamd, weder aan te wakkeren; noodigt hen uit, naar onze vergaderingen terug te keeren en met ons God te aanbidden. Zie toe, dat dit belangrijk werk in geen enkele gemeente verwaarloosd wordt.

Tweede avond. Gebed, enz., Hoofdstuk XI: „Het besturingsplan”.
De Herstelling van het Evangelie, blz. 58-64.

Vierde avond. Gebed, enz. Huisbezoekrapport. Behandeling van het huisbezoekonderwerp voor September.

ZENDINGSNIEUWS

Reorganisatie van gemeentebesturen

OVERMAAS. — Op 23 Juni 1935 werden Oud. Leendert Barendregt en zijn raadgevers Oud. A. van Buuren en Oud. W. B. Zippro, alsmede de gemeentesecretaris Oud. W. van Tussenbroek als het gemeentepresidentschap der Overmaassche gemeente ontslagen. Tot deze broeders richten wij een hartelijk woord van dank voor de schitterende wijze, waarop zij de gemeentebelangen hebben behartigd.

Dien zelfden avond werd een nieuw bestuur samengesteld bestaande uit Oud. A. van Buuren als president, met Oud. Jan van der Hazel als eerste raadgever en Oud. W. van Tussenbroek als gemeente-secretaris.

AMSTERDAM. — Oud. Ruurd Hut werd op 23 Juni 1935 ontslagen als eerste raadgever in het gemeentepresidentschap te Amsterdam, aangezien zijn werkzaamheden hem niet langer in staat stelden, zijn functie als zoodanig waar te nemen. Oud. G. A. Tellekamp-Booland werd van tweede tot eerste raadgever van President E. Ylst benoemd en Oud. W. N. Smits als tweede raadgever aangesteld. Het ambt van gemeentesecretaris zal door Oud. Johannes Overdiek worden waargenomen.

Gehuwd

AMSTERDAM. — Br. Laurens Hut en Zr. Lieza Agnes Hänke zijn 19 Juni 1935 te Amsterdam gehuwd. In tegenwoordigheid van familieleden en vele vrienden der gemeente werd in de Amsterdamsche zaal door Zendingspresident T. Edgar Lyon het echtpaar ingezegend.

Het goede voorbeeld van dit echtpaar navolgend, stapten de daaropvolgende week, 26 Juni, Br. Johannes Linning Jr. en Zr. Elisabeth Tau in het huwelijksbootje. Zij werden dien dag in het Amsterdamsche Kerkgebouw door Oud. J. M. Landward — zulks wegens uitstедigheid van President T. Edgar Lyon — ingezegend.

Beide paren wenschen wij van harte veel geluk en voorspoed in hun huwelijksleven.

Goed nieuws vanuit Amerika

Op 25 Juni 1935 is oud-zendingeling Douwe Van der Werff gehuwd met Zr. Apolonia Versteeg, voor vele Rotterdammers geen onbekende.

Oud-zendingeling William H. Timmerman is op 21 Juni j.l. in het huwelijk getreden met Alta Cummings.

Zendingspresident naar Luik

Gevolg gevend aan een oproep tot bijwoning van een conferentie van zendingspresidenten van Europa, onder leiding van President Joseph F. Merrill der Europeesche zendingen, zijn President en Zr. T. E. Lyon op 19 Juni j.l. naar Luik (België) vertrokken en hebben met de zendingsleiders vergaderd, ter bespreking der belangen van de zendingen en de daaraan verbonden organisaties.

Vele belangrijke instructies en nieuwe plannen in het belang van de Kerk en haar leden zullen zeker t.z.t. de Hoofdbesturen en gemeentepresidentschappen ter uitvoering worden voorgelegd. Het spreekt echter vanzelf, dat een juiste uitvoering slechts door volle medewerking en enthousiasme der leden tot stand kan worden gebracht.

Br. en Zr. Lyon zijn 4 Juli j.l. weder van hun reis in Rotterdam teruggekeerd.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCH HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistentente: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

Een boodschap aan elk lid in de Nederlandsche Zending

Bij mijn bezoek aan de verschillende gemeenten der Kerk in Nederland heb ik van tijd tot tijd hooren zeggen, dat de dag van den groei der Kerk voorbij is en dat we nu nog slechts „aan het lezen” zijn. Deze gedachte werd in mijn tegenwoordigheid geuit door gemeentepresidenten, beiden lokale en die van Amerika, door Z.H.V.-presidenten, O.O.V.-presidenten en leden der Kerk. Ik weet niet, waar zulke ideeën hun oorsprong vinden — zeker niet in het hart van ware, nederige en gebedsvolle Laterdaagsche Heiligen. Zulk een gezichtspunt beteekent hetzelfde als te zeggen dat het „bloed van Israël” practisch reeds van onder de goede menschen van dit land is vergaderd, en dat we nu slechts nog werken met het eenvoudige doel, om enkele verloren „schapen” te vinden, welke nimmer te voren werden bereikt. Zulk een idee is foutief en nadeelig voor het geestelijk welzijn en den groei van de Kerk van Christus in Nederland. Dit is de ergste vorm van pessimisme, welke in de Kerk te vinden is. En bovendien vormt ze maar al te dikwijls een verontschuldiging voor de leden, om het Evangelie niet meer aan hun bureu te prediken, en een mantel, waarmede de verantwoordelijkheid in het bijdragen van zijn deel tot den groei der Kerk en het Koninkrijk van God wordt bedekt.

Er is geen leerstelling, welke den geest der Kerk zoo kan doden als dit verderfelijik denkbeeld, dat de dagen van den groei en uitbreiding hebben opgehouden. Wij dienen onze pessimistische gezichtspunten aangaande het leven en de Kerk te laten varen en voort te gaan met bidden en gelooven, dat de Kerk zal groeien en in aantal toenemen. Er wonen thans nog net zooveel goede menschen in Nederland, als er ooit hebben gewoond. Er zijn nog menschen, die zich kunnen bekeeren, doch die nog in geestelijke duisternis verkeerden, evengoed, zoo niet beter dan ieder ander, die het Evangelie hier in dit land heeft aangenomen. Het is onze plicht, er ernstig voor te werken, ook die menschen te bereiken. In bijna elke gemeente worden lokale leiders aangesteld, die snellijik worden ontwikkeld tot blijvend leiderschap in de organisaties der Kerk. De Kerk biedt ons een plan van geestelijiken groei en ontspannings-activiteit, hetwelk een goddelijike oorsprong heeft. Het is de bedoeling, dat wij van dit programma een zoo groot mogelijk gebruik zullen maken, zoodat wij daardoor niet

alleen ontwikkeling en ontspanning zullen verkrijgen, doch dat vele vreemdelingen daardoor tot ons zullen worden getrokken en zullen blijven, om het Evangelieplan te leeren. Te denken, dat de Kerk niet meer zal groeien beteekent te zeggen, dat de Kerk dood is, want gebrek aan groei heeft dood tengevolge. Doch de Kerk is niet dood! Geinspireerde profeten van God hebben het Evangelie naar dit land gezonden en steunen het zendingswerk in dit land, wetende, dat er een glorieuze toekomst voor ons ligt. In plaats van in een „nalezingsperiode”, staat Nederland op den drempel van een nieuw tijdperk van groei — van een dag vol meerdere activiteit — een dag van toenemende macht voor het welzijn van dit land.

Doch deze dag zal nimmer komen, zoolang de Kerkleden zeggen, dat het niet kan. Laat ons de Kerkleiders ondersteunen met hart en ziel, en trachten de grootheid in te zien van het visioen van dit Laterdaagsch Koninkrijk, hetwelk God heeft bereid voor hen, die Hem dienen. Laat ons dit ontmoedigende geloof, dat de beste dagen voorbij zijn, vanuit ons hart verbannen. De beste dagen liggen nog in 't verschiet en groei is mogelijk, doch hangt van u af. Houd een geestelijke schoonmaak, verwijder alle roet, vuil en spinnewebben van den langen winter der ontmoediging en pessimisme. Bekleed uw geestelijke woning opnieuw met waar geloof, vastbesloten pogen en laat deze woning verlicht zijn door het licht van optimistische hoop in de wonderheerlijke toekomst van Gods aardsch koninkrijk. Laat nimmermeer in onze rijen worden vernomen, dat dit een tijd van „nalezen” is. Ga voort, wandel in een nieuw licht en geloof, u verlatend op de woorden van het bemoedigende lied:

„Vat moed, gaat voort, wat ook geschiedt,
Want God verlaat de Zijnen niet.”

EEN GROET VAN OVER DE OCEAAN

Salt Lake City, Utah, 1134 Ramona Ave.

12 April 1935.

Waarde Broeders en Zusters in Holland.

Het is nu bijna 20 jaren geleden, dat ik van Holland emigreerde naar Amerika, of, beter genoemd Zion, maar ik heb nog niets vergeten van Holland, noch van mijn zending ongeveer 12 jaren geleden, en ware het niet, dat ik op het oogenblik een zoon in het zendingsveld heb, zoude ik gaarne weer willen gaan. Mijn zending is de beste tijd in mijn geheele leven geweest, en niets zou mij grooter genoegen doen dan nogmaals een zending te vervullen.

Er is geen grooter vreugde voor mij, dan om God's groote werk voort te doen rollen. De Bijbel zegt: „Deze steen, die uitgehouwen is zonder handen, zal voortrollen over de geheele aarde

en zal alles vermalen en te niet doen wat aardsch en wereldsch is. Koninkrijken zullen vernietigd worden, enz. en alles zal worden gezuiverd. Doch dat sluit ook in zich het werk dat sommige leden der kerk doen — zij, die zich verzetten tegen dit werk en het bevechten; die kwaadspreken tegen God's dienstknechten en hen beleedigen. Ik woon nu ongeveer 20 jaren in het hart van Zion; ik zie den Profeet zoowel als Apostelen en hooge ambtenaren in onze kerk dagelijks in Salt Lake City op straat en in de vergaderingen, conferenties, enz. en ik heb de eer met hen te spreken en in aanraking te komen en ik kan niets verkeerd in deze mannen zien. In mijn oogen zijn zij nog mannen van God, en voor mij van nog net zooveel waarde als toen ik in Holland was. Voor den Tabernakel, den Tempel heb ik nog dezelfde eerbied als altijd, en ik wensch zulks te behouden.

Men kan geen huis bouwen zonder dak en dan verwachten dat zo'o'n huis ons zal bedekken, wanneer de stormen komen. Het is wijsheid, het niet alleen bij de muren te laten, maar het huis te voltooien en te laten versieren. In het Evangelie kunnen wij niet verwachten, dat wij een voltooid getuigenis verkrijgen, dat ons bij alle wind en weer terzijde zal staan, als wij tevreden zijn met de muren. Wij moeten voortgaan met bouwen, en ons niet storen aan wat anderen zeggen van President Grant of eenig ander persoon, want wij bezeeren onszelven, en niemand anders. Vergeet niet, Broeders en Zusters, gij zijt gedoopt in dat groote werk, en zult ge dat verliezen omdat Satan door middel van de menschen werkt, om ook uw ziel in die poel van wanorde te sleuren? Ik heb tot nog toe geen moeite met deze handlangers van Satan gehad, omdat ik hen met de waarheid wedersta.

Satan zeide tot Jezus omtrent het volk van Sodom en Gammora: „Wilt gij ze hebben?” en Hij zeide: „Neen”. Broeders en Zusters, laat ons het Evangelie ten volle leven; hen die over ons geplaatst zijn ondersteunen, want ik zeg u nogmaals, het zijn eerwaarde en oprechte mannen. Dan alleen kunt ge gelukkig zijn en uw getuigenis van het Evangelie bewaren. Hartelijke groeten en God's zegen u toegewenscht van

Uw Broeder en Zuster in Zion,
H. Landward.

WIE DOET HET HEN NA ?

In een der Zondagsscholen te Provo, Utah, werden enkele maanden geleden aan 117 leden speciale gouden speldjes uitgereikt voor stipte aanwezigheid in de Zondagsschool gedurende 1 tot 10 jaar. Op de speldjes stond ingegraveerd het aantal jaren, dat de winnaar zonder een enkel verzuim de Z.S. had bezocht. O.m. ontvingen een onderscheiding een 15-jarige jongen, die 9 jaar zonder eenmaal verzuim de Z.S. had bezocht; een 10-jarig meisje voor 6 jaar trouw bezoek zonder verzuim en een leerares der Kindergarten

voor 12 jaar trouw bezoek met eenmaal verzuim ; en een kreupel jongen voor 2 jaar bezoek zonder verzuim. Deze jongen moest in een wagentje naar de Z.S. komen en steeds naar zijn klas toe gedragen worden.

Leeren deze Zondagsschoolleden ons allen geen schoone les, wat trouwe opkomst beteekent? Zoo ja, willen wij dan niet eens probeeren, hun zoo waardig voorbeeld te volgen? Wie wil trachten, het hen na te doen? Allemaal!

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR AUGUSTUS 1935

AVONDMAALSVERS

Heer, zegen ons, in Jezus' naam,
Dat waardiglijk wij nutt'gen saam
De zinnebeelden : bete en dronk,
Van Hem, Wiens dood ons 't leven schonk.

2½ MINUUT TOESPRAAKJES

- 4 Augustus : Het Mormoonsche Bataljon (Les voor 7 Juli).
Het Mormoonsche Bataljon (Les voor 14 Juli).
Kerkgeschiedenis.
- 11 Augustus : Mozes. — In de wildernis (Les voor 7 Juli).
Jozua. (Les voor 14 Juli). Oude Testament.
- 18 Augustus : Organisatie.
Zendelingen. Evangelieboodschap.
- 25 Augustus : De Zoon des menschen. („De Ster", blz. 189).
Het wonder te Kana in Galilea („De Ster", blz. 190).
Evangelieleer.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Het dertiende Artikel des Geloofs)

Wij gelooven eerlijk te moeten zijn, oprecht, kuisch, welwillend, deugdzaam en goed te moeten doen aan alle menschen ; waarlijk mogen wij zeggen, dat wij de vermaning van Paulus volgen : „Wij gelooven alle dingen, wij hopen alle dingen", wij hebben vele dingen doorstaan en hopen in staat te zijn alle dingen te kunnen doorstaan. Indien er iets deugdelijk, liefelijk of goed, of prijzenswaardig is, zoo streven wij naar die dingen.

De zomer is er in al zijn pracht. Dan moet men zingen, is 't niet? Laat ons ons zangboek eens doorbladeren en zien, of er niet enkele liederen in te vinden zijn, geschikt om voor de zangoefening te gebruiken. Natuurlijk dienen dit levendige liederen te zijn.

Laat ons trachten, die zangoefening niet tot een gewoonte te maken, doch dien tijd benutten, om door te zingen onzen geest op te bouwen. Er zijn een aantal Zondagsschoolliedereren in ons zangboek, en zelfs al kennen we ze, kunnen we toch nog leeren, ze beter te zingen. Oefening baart kunst.

In elke klas dient de gezamenlijke opzegging te worden doorgenomen, zoodat ze in de Zondagsschool kan worden opgezegd, zonder daar te worden geleerd. De opzegging is ditmaal zeer lang, doch met wat moeite onzerzijds zal dit geen bezwaar zijn. Sterling K. Hixson, Opziener.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 3en en 4en Zondag in Juli.

HOOFDSTUK XI

Van Judea naar Galilea

Wonderen in 't algemeen

(Vervolg)

Willekeurig rangschikken we slechts onder wonderen verschijnselen, welke ongewoon zijn, bijzonder, van voorbijgaanden aard en door een macht, welke buiten des menschen bereik ligt, worden gewrocht.

In ruimeren zin genomen is de geheele natuur een wonder. De mensch heeft geleerd, dat door het zaad van een druif in geschikten grond te planten, en door juiste verzorging, het kan strekken tot den groei van een rijpen en vruchtbaren wijnstok; doch is er, zelfs in den zin van onnaspeurlijke processen, geen wonder in die ontwikkeling? Schuilt er niet een bijna even waar wonder in het zoogenaamde natuurlijk verloop der plantontwikkeling — den groei der wortels, stam, bladeren en vruchten, met als uiteindelijke uitwerking de rijke nektar aan den wijnstok, dan in wat er als bovennatuurlijks gebeurde in de verandering van water in wijn te Kana?

Bij de beschouwing der door Jezus verrichte wonderen, dienen we noodwendig de werking van een macht, welke ons huidig menschelijk verstand te boven gaat, te erkennen. Op dit terrein is de wetenschap nog niet ver genoeg gevorderd, om te ontleden en te verklaren. De echtheid der wonderen te ontkennen op grond van het feit, dat, omdat we de middelen niet kunnen begrijpen, de vermelde uitkomsten onecht zijn, beteekent, dat het menschelijk verstand zich alvermogen aanmatigt, door te kennen te geven, dat, wat de mensch niet kan begrijpen, niet kan bestaan, en dat hij daarom in staat is, alles, wat er is, te begrijpen.

De wonderen, in de Evangelieën genoemd, worden net zoowel door bewijzen ondersteund als vele der historische gebeurtenissen, welke protest noch verdere bewijzen vragen. Voor den geloover in de goddelijkheid van Christus zijn de wonderen voldoende bevestigd; den ongeloofige komen ze slechts als mythen en fabels voor.¹⁾

Om de werken van Christus te begrijpen, moet men Hem als de Zoon van God kennen; voor den mensch, die nog niet geleerd heeft te kennen, voor de oprechte ziel, die naar den Heere wil vragen, is de uitnoodiging van toepassing; laat hem „Komen en zien”.

¹⁾ Aanteekening 7.

HOOFDSTUK XII

Eerste gebeurtenissen in de openbare bediening
van onzen Heere

Eerste reiniging van den tempel

Spoedig na de bruiloftsfeesten te Kana, ging Jezus, vergezeld van Zijn discipelen en ook van Zijn moeder en andere familieleden naar Kapernaum, een stad, prettig gelegen aan de noordzijde van de zee van Galilea of het meer van Gennésareth ¹⁾ en de plaats, waar vele van de wonderlijke werken van onzen Heere werden gewrocht; ze werd zelfs bekend als Zijn eigen stad. ²⁾ Tengevolge van het ongeloof harer inwoners werd ze oorzaak voor de jammerklacht van Jezus, toen Hij bedroefd het oordeel voorspelde, hetwelk die plaats zou ontvangen. ³⁾ De juiste ligging der stad is heden ten dage onbekend. Bij die gelegenheid vertoefde Jezus slechts enkele dagen te Kapernaum; want de tijd van het jaarlijksch Pascha was spoedig daar en overeenkomstig de Joodsche wet en gewoonte ging Hij naar Jeruzalem.

De synoptische Evangelieën, ⁴⁾ welke in hoofdzaak gewijd zijn aan de werken van Jezus in Galilea, maken er geen melding van, of Hij tusschen Zijn twaalfde jaar en den tijd Zijner dood bij de Paaschfeesten aanwezig was; slechts aan Johannes danken wij het verslag van dit bezoek aan het begin van Christus' openbare bediening. Het is niet onwaarschijnlijk, dat Jezus ook gedurende de achttien jaar, waarover de evangelisten een algeheel en eerbiedig stilzwijgen bewaren, bij andere Paaschfeesten tegenwoordig was, doch bij een zulker vroegere bezoeken kon Hij, aangezien Hij nog geen dertig jaar oud was, zich niet het recht of voorrecht van leeraar hebben aangematigd, zonder met gevestigde gewoonten in strijd te zijn. ⁵⁾ Het is overdenkenswaardig, dat bij dit, het eerst beschreven bezoek van Jezus in den tempel, na Zijn bezoek daar als Jongen, Hij „Zijns Vaders dingen" weder moest hervatten, waarin Hij Zich tevoren reeds had begeven. Het was in Zijns Vaders dienst, dat men Hem met de wetsgeleerden in gesprek had gevonden, ⁶⁾ en bij deze latere gelegenheid werd Hij ertoe aangezet, voor het werk Zijns Vaders te handelen.

Van de talrijke en gemengde aanwezigheid gedurende de Paaschfeesten werd reeds eerder melding gemaakt; ⁷⁾ enkele der onbetamelijke gewoonten, welke bestonden, dienen in gedachten gehouden te worden. De wet van Mozes was aangevuld met een ophoepende reeks voorschriften, en de streng afgedwongen eischen

¹⁾ Aanteekening 1.

²⁾ Joh. 2:12; vergelijk Matth. 4:13; 9:1.

³⁾ Matth. 11:23; Luk. 10:15.

⁴⁾ Aanteekening 2.

⁵⁾ Aanteekening 3.

⁶⁾ Blz. 94 „De Ster" van 15 Maart 1935; Luk. 2:46-49.

⁷⁾ Blz. 93 „De Ster" van 15 Maart 1935; Aanteekening 4.

voor offeranden en schatting waren oorzaak voor een verkoop en ruilhandel binnen de heilige gebieden van het Huis des Heeren. Op de buitenplaatsen waren ossenstallen, schaapskooien, en duivenhokken; en de geschiktheid voor de ceremonies van deze heilige slachtoffers werd door de verkoopers luide aangeprezen. Het was eveneens de gewoonte, te dien tijde de jaarlijksche hoofdelijke schatting van het heiligdom te betalen — het hefoffer, hetwelk van iederen man in Israël verlangd werd en de helft eens sikkels ¹⁾ voor elk bedroeg, ongeacht zijn armoede of weelde. Dit moest worden betaald „naar den sikkels des heiligdoms” hetgeen, zooals de rabbijnen hadden bepaald, betaling in tempelgeld beteekende. Gewoon geld, op het meeste waarvan beeltenissen en opschriften van heidenschen oorsprong waren aangebracht, werd niet aangenomen, en als gevolg daarvan dreven de geldwisselaars op de tempelpleinen een bloeienden handel. Rechtvaardiglijk verontwaardigd over hetgeen Hij zag, ijverig voor de heiligheid van Zijns Vaders huis, poogde Jezus de plaats te reinigen ²⁾ en geen tijd verlezend met woordenargumenten, paste Hij onmiddellijk lichamelijke kracht, bijna geweld toe — de eenige zinnebeeldige taal, welke die verdorven ruilhandelaren voor geld het best konden verstaan. Na zich haastig van een geesel van touwtjes te hebben voorzien, sloeg Hij naar alle kanten, en dreef de schapen, ossen en handelaars uit, keerde de tafels der wisselaars om, wierp hun ongelijksoortige geldstukken weg. Met een teeder gevoel voor de gevangen en hulpeloze vogels, raakte Hij hun kooien niet aan; doch Hij zeide tot de eigenaars: „Neemt deze dingen van hier weg” en tot de hebzuchtige handelaars commandeerde Hij zoodanig, dat zij terugdeinsden: „Maakt niet het Huis mijns Vaders tot een huis van koophandel.” Zijn discipelen werden indachtig dat er geschreven is: „De ijver van Uw Huis heeft mij ver-slonden.” ³⁾

Aanteekeningen.

1. De zee van Galilea. — Deze zee, de grootste frisch watervoorraad in Palestina, is eenigszins peervormig in omvang en meet ongeveer 21 K.M. in de lengte, van het noorden naar het zuiden en tusschen 10 en 11 K.M. in de grootste breedte. De rivier de Jordaan stroomt er aan het noordoosten in en aan het zuidwesten weer uit; het meer kan derhalve worden beschouwd als een groote verwijding van de rivier, ofschoon ze ongeveer 65 meter diep is.

De uitstroomende Jordaan verbindt de zee van Galilea met de Doode Zee; deze laatste bestaat uit zout water, welke door haar hoeveelheid opgelost zout en het als gevolg daarvan groot zoutgehalte te vergelijken is met het Groote Zoutmeer in Utah, ofschoon de chemische samenstelling van het water belangrijk verschilt. De zee van Galilea wordt door Lukas, en zulks overeenkomstig een haar beter passende benaming als meer genoemd (Lukas 5: 1, 2; 8: 22, 23, 33).

Dichtbij het meer, aan de noordwestelijke zijde is een vlakte, welke

¹⁾ Ex. 30: 11-16; Aanteekening 11.

²⁾ Joh. 2: 14-17.

³⁾ Vergelijk Psalm 69: 9.

in vroegere tijden goed bebouwd was: deze was bekend als het land van Gennesareth (Matth. 14:34; Mark. 6:53); en het zich daar dichtbij bevindend water werd bekend als de zee of het meer van Gennesareth (Luk. 5:1). Door de vermaardheid van een der steden aan de westkust, werd ze ook bekend als de zee van Tiberias (Joh. 6:1, 23; 21:1). In het Oude Testament wordt ze de zee van Kinnereth (Num. 34:11) of Kinneroth (Joz. 12:3) genoemd, naar den naam van een aangrenzende stad (Joz. 19:35). De oppervlakte van het meer of de zee is enkele honderden voeten beneden den normalen zeespiegel, volgens Zenos 207.5 meter lager dan de Middellandsche Zee en volgens enkele anderen 213 meter. Deze lage ligging geeft aan dat gebied een half tropisch klimaat. Zenos zegt in de *Standard Bible Dictionary*: „In de wateren van het meer moet zich veel visch bevinden. Het visschersbedrijf was dientengevolge dan ook voor het omliggende land de bestendigste bron van inkomsten.”

Een ander voornaam ding van de zee van Galilea is haar onderhevig zijn aan plotselinge stormen. Deze vinden deels hun oorzaak in het zooveel lager liggen dan het omliggende plateau (een factor, welke een verschil in temperatuur en daardoor ontstane storingen in de atmosfeer met zich brengt), en gedeeltelijk door windvlagen welke van de hoogten van Hemon over de Jordaan-vallei trekken.

De gebeurtenis, opgeteekend in Matth. 8:24 is geen buitengewoon geval. Zij, die met booten op het meer varen, dienen er vooral voor te zorgen het gevaar van zulke stormen te vermijden. De kusten van de zee van Galilea, zoowel als het meer zelf, waren vaak het tooneel van vele dezer merkwaardige gebeurtenissen, in de Evangeliën vermeld.

2. De vier Evangeliën. — Alle nauwkeurige bestudeerders van het Nieuwe Testament zullen hebben opgemerkt, dat de boeken van Mattheus, Markus en Lukas de voorvallen van des Heilands zeggen en doen in Galilea vollediger behandelen dan zij met Zijn werk in Judea doen; het boek of Evangelie van Johannes daartegenover behandelt in 't bijzonder de gebeurtenissen gedurende de bediening van onzen Heere in Judea, zonder echter de belangrijke voorvallen, welke in Galilea plaatsvonden, geheel te verzwijgen. In schrijftrant en wijze van behandelen verschillen de schrijvers van de eerste drie Evangeliën (evangelisten, zooals zij en Johannes in de theologische litteratuur steeds worden genoemd) veel meer van den schrijver van het vierde Evangelie dan van elkaar. De gebeurtenissen, door de eerste drie genoemd, kunnen gemakkelijker worden gerangschikt of vergeleken en daarom zijn de Evangeliën, geschreven door Mattheus, Markus en Lukas nu gewoonlijk bekend als de synoptische Evangeliën.

3. Dertig jaar oud. — Volgens Lukas (3:23) was Jezus ongeveer 30 jaar oud ten tijde van Zijn doop en wij lezen, dat Hij spoedig daarna het werk Zijner bediening in het openbaar aanving.

De wet schreef voor, dat de Levieten in den ouderdom van dertig jaar hun specialen dienst mochten waarnemen. (Num. 4:3). Clarke, *Bible Commentary*, handelende over de passage in Luk. 3:23, zegt: „Dit was de ouderdom, door de wet voorgeschreven, welken de priesters moesten bereiken, alvorens zij in hun ambt konden worden opgenomen”. Jezus heeft zich wellicht aan wat het gebruik van dien tijd was geworden, gehouden, door te wachten, tot Hij dien leeftijd had bereikt, alvorens in het openbaar de werken van een Leeraar onder het volk te verrichten. Daar Hij niet van Levietische afkomst was, was Hij niet gerechtigd tot priesterlijke bediening in de Aäronische orde, en heeft daarop zekerlijk niet gewacht, voor Hij Zijn bediening aanving. Het onderwijzen in het openbaar op vroegeren leeftijd zou zeer zeker kritiek en tegenstand hebben verwekt, hetgeen alles al dadelijk een ernstig nadeel of groote hinderpaal zou zijn geweest.

(Wordt vervolgd.)

HOE MEN LEERT ONDERWIJZEN

(Vervolg van blz. 197)

(Aanvullend materiaal ter bespreking)

(door Dr. Sterling B. Talmage)

Wat doet het er toe ?

Kortgeleden bezocht ik een Bijbelklas, welke werd geleid door een leeraar met gebrek aan verbeeldingskracht.

Hij ging er trotsch op, dat zijn klaswerk hoofdzakelijk bestond uit open discussie. Doch hij deed geen pogingen, om de discussie te leiden; hij liet het gaan, zooals het ging. Het verloop van de klas toen was eigenaardig, niet door voortreffelijkheid of gezond verstandelijke besprekingen, doch slechts door het doordrijven van twee tamelijk onervaren debatters.

Het onderwerp voor dien dag was de bekeering van Paulus. De twee kampioen-redenaars gingen aan den gang. De een beeerde, dat Paulus' metgezellen het licht ten tijde van zijn bekeering wel gezien, doch niet gehoord hadden en haalde als bewijs Hand. 22:9 aan; de andere bleef hardnekkig volhouden, dat Paulus' metgezellen de goddelijke manifestaties wel gehoord, doch niet gezien hadden en grondde zijn bewering op Hand. 9:7. Elke keer, wanneer de een ging zitten, stond de ander op en herhaalde, met slechts zeer weinig verschil in bewoordingen, hetgeen hij reeds gezegd had.

Ten laatste, ik vrees wel wat tot hun ongenoegen, wierp ik tusschen het gesprek de vraag op: „Wat doet het er toe?” Ik werd begunstigd met een verbaasden blik, gevolgd door een pijnlijke stilte. De leeraar scheen in de war; mijn vraag scheen de bespreking uit haar goed gesmeerde rails te hebben doen loopen. Wellicht had niemand in de klas zich ooit afgevraagd, of het onderwerp van hun besprekingen er eigenlijk wel toe deed.

Hier is een der weinige zoo in 't oog loopende tegenstrijdigheden in de Schriften. Zagen of hoorden Paulus' metgezellen de verschijnselen, waarvan zijn bekeering vergezeld ging? De Bijbel zegt van wel, en de Bijbel zegt van niet. Doch hoe het ook zij, met den ernst van Paulus' vroegere vervolgingen van de christenen, de echtheid van zijn bekeering, de door hem aan den dag gelegde ijver in zijn zendingswerk of de kracht van zijn getuigenis heeft het niets uitstaande. Al deze schoone lessen gingen door het bespreken van een onbelangrijk onderdeel geheel verloren.

En indien dit onderdeel van geen belang is, is ons geloof daarin net zoo min van belang. Wat er ook met Paulus' metgezellen gebeurde, het viel voor; dat behoort nu tot het verleden. Mijn geloof kan Paulus' metgezellen het door hen geziene visioen niet ontnemen; en uw geloof kan dat voor hen niet zichtbaar maken, als ze het niet gezien hebben. Ons geloof kan aan het feit niets veranderen, of wij het weten, ja dan neen.

Het heeft mij verbaasd, hoeveel geschilpunten in voldongen feiten of voorvallen uit den weg geruimd kunnen worden door te vragen: „Wat doet het er toe?” Nog meer heeft het mij verbaasd, hoe vaak het antwoord daarop „In 't geheel niets” moest zijn.

Doch vragen omtrent geloof in fundamenteele beginselen behooren tot een geheel verschillende categorie.

LACHEN

Laten wij maar hart'lijk lachen
 Immers lachen is gezond
 En het staat bepaald ons beter
 Dan een stroef vertrokken mond,
 Doch . . . wel-opgevoede menschen
 Houden in hun lachen maat,
 Wijl ook hier — hetgeen zij inzien —
 Alle overdrijving schaadt:
 Nimmer lachen zij om grappen
 Strijdig met de eerbaarheid;
 Nimmer ook om een banale
 Afgezaagde flauwiteit . . .
 De gebreken van een ander
 Naar het lichaam of den geest
 Zijn nog nimmer voor dezulken
 Redenen tot pret geweest;
 Nimmer lachen zij luidruchtig
 En met veel misbaar daarbij,
 Nimmer maken zij zich vroolijk
 Om brutale spotterij.
 Evenmin omdat hun tanden
 Regelmatig zijn en wit
 Of om staag te coquetteeren
 Met een kostbaar kunstgebit . . .
 Nimmer spelen zij de rol van
 Jean Potage, dwaas of kwast,
 Want beschaafde nette lieden
 Lachen enkel waar het past.

INHOUD

Laatste redevoering van President Woodruff	217	in de Nederlandsche Zending	227
Verslag O.O.V.-Conferentie	220	Een groet van over de oceaan	228
Priesterschapslessen	225	Wie doet het hen na?	229
Zendingsnieuws	226	Zondagsschoolwerk voor Aug.	230
Van de Redactie:		Jezus de Christus	231
Een boodschap aan elk lid		Hoe men leert onderwijzen	235
		Lachen	236

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam (N.) — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—, Buitenland f4.—. Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615